

I04

NETVÆRKSPROGRAMMET

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

NETVÆRKSPROGRAMMET

INDHOLD

A-Introduktion

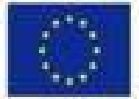
B-Rekruttering

C-Inspiration

D-Evaluering

E-Læringsudbytte

F-Konklusion

INTRODUKTION

Netværksprogrammet i SUPEER-projektet består af at udvikle og implementere netværks/peer-programmet "SUPEER peermedskabelse og empowerment". Programmet inkluderer en sammensætning af lokale unge og unge migranter, et fælles netværksprogram, aktiviteter centreret om interkulturel erfaringsudveksling, kulturelle begivenheder, læringsworkshops, med mere.

Målet er at styrke de unge gennem SUPEER-projektets netværksmøder ved at forøge deres interkulturelle viden og deres forståelse af hvordan kultur har indflydelse på den måde vi agerer og reagerer på andre. Møderne skal skabe et trygt rum, hvor de unge kan diskutere og reflektere over tværkulturelle problemstillinger, hvor unge med etnisk minoritetsbaggrund kan møde unge med etnisk majoritetsbaggrund og hvor begge grupper kan have mod til at tale med unge fra andre kulturelle baggrunde end deres egne.

For at kunne gennemføre det oprindelige IO4-program begyndte vi at sprede ordet om målene for de vedtagne aktiviteter til diverse centre, som for eksempel erhvervsskoler, institutter og organisationer. Vi besluttede at præsentere projektmålene til forskellige typer af skoler som tidligere har deltaget i andre projekter. Disse offentlige skoler har et stort antal studerende med migrantbaggrund, mestendels fra latinamerikanske lande og Rumænien, men også fra Asien, Marokko, Centralafrika med mere. De fleste af deltagerne er mellem 17 og 25 år gamle.

Implementeringsprocessen for det interkulturelle peer-to-peer-program for lokale unge og unge med migrantbaggrund mødte nogle udfordringer i forbindelse med Covid-19-pandemien. De unge deltagere, drevne af lyst til at lære om nye verdener, nye kulturer og nye grundlæggende koncepter for et inkluderende, ligestillet og omsorgsfuldt samfund, var dog i stand til at tilpasse sig situationen, og deltog i programmet under de nationale pandemirestriktioner.

I dette dokument vil vi gennemgå projektets mål, produkter, de aktiviteter som kunne udføres og læringsudbyttet.

REKRUTTERING

Projektgruppen har implementeret forskellige metoder til at rekruttere deltagere til aktiviteterne og er lykkedes med at sprede ordet om projektet til målgruppen. Vi har indsamlet de mest optimale af de forskellige rekrutterings- og selektionsprocesser og midlerne til at nå et større antal individer. Covid-situationen har haft indflydelse på nogle metoder, men planlægningen og resultaterne er udført tilfredsstillende.

- Til udvælgelsen af deltagere havde vi planlagt at bruge de følgende metoder, hvilket det delvist lykkedes for os at udføre.

Vi præsenterede projektet på følgende måder:

E-mails, telefonopkald, opslag i sociale netværk.

Besøg på organisationer og centre med live-præsentationer af projektet. På denne måde var flere deltagere og organisationer involveret.

I forbindelse med udvælgelsen udførte vi interviews hvor aspekter såsom motivation blev fremhævet. Interviewene blev udført ansigt til ansigt og online.

- Før pandemien tog vi kontakt til lokale ungdomsnetværk, ungdomsgrupper (som inkorporerer en mangfoldig gruppe af unge mennesker, inklusiv sorte og minoritetsetniske (BME) ungdomsgrupper, religiøse ungdomsgrupper, og LGBTQ-ungdomsgrupper). Endvidere kontaktede vi alumner gennem ungdomsafdelinger, for eksempel hos CLAVIS, og forsøgte at genetablere samarbejder med lokale ungdomsuddannelser, dog med minimal respons (på grund af situationen med skolelukninger).

Ungdomsarbejdere

- En formular blev designet for at ovenstående grupper kunne udfylde den, og dermed udtrykke interesse i projektet. Når formularen var udfyldt, kunne ungdomsarbejderne få muligheden for at lære mere om projektet til et arrangement. Idéen var at mens de deltog i begivenheden, ville ungdomsarbejderne kunne identificere de unge som de arbejder med, så de kunne rekrutteres til projektet.

Omkring 30 udtryk for interesse blev modtaget fra ungdomsgrupper og ungdomsarbejdere.

-Universitetsafdelinger med ansvar for frivillighed og socialt arbejde blev kontaktet. Desværre var denne mulighed kraftigt påvirket af pandemien, da mange kurser var blevet suspenderet eller reduceret i de fleste projektpartneres lande. Der var dog stor interesse fra afdelingerne inden nedlukningen.

Rekrutteringen af deltagere havde derfor flere udfordringer og forhindringer forårsaget af usikkerheden omkring pandemisituationen, som forhindrede os i at udføre ansigt-til-ansigt-aktiviteter i næsten halvandet år. Ikke desto mindre var institutterne i nogle perioder åbne med en obligatorisk ordning hvor 75% af de studerende var i undervisningslokalerne og de resterende 25% fulgte kurserne gennem digitale platforme. Da vi blev præsenteret for denne alternative løsning, greb vi muligheden og besluttede at sprede det interkulturelle SUPEER peer-to-peer-program gennem vores netværk i skole- og lærerkontakter. Vi beskrev projektet, dets målsætninger, aktiviteter og resultater, og præsenterede muligheden for at involvere nogle studerende som tilhørte projektets målgruppe, mens vi understregede vigtigheden af at anskaffe sig interkulturelle færdigheder og viden, at arbejde for et inkluderende og interkulturelt samfund og at involvere studerende med forskellige baggrunde med et mål om gensidig integration og peer-to-peer-support til at leve i nutidens samfund.

- Især i forhold til unge mennesker med migrantbaggrunde var det vigtigt for os også at inkludere rollemodeller i udvælgelsen af eksperter, det vil sige mennesker med migrantbaggrunde (første og anden generation) som er lykkedes med at integrere sig i arbejdsmarkedet og samfundet.

- Vi valgte at arbejde med studerende og unge mennesker fra forskellige basisuddannelsesprojekter. Deltagerne var selvfølgelig involveret i projektet på frivillig basis; det er dog nødvendigt at have visse kontekster (fx. kurser, klasser, osv.) hvori et sådant projekt kan blive præsenteret og unge mennesker kan blive motiveret til at deltage. Ved brug af udelukkende uformelle kanaler er det meget svært at rekruttere projektdeltagere; det er i hvert fald vores erfaring.

I SUPEER-projektets netværksprogrammøder var vores mål at styrke unge mennesker ved at forbedre deres interkulturelle viden og forståelse for hvordan kultur påvirker den måde vi opfører os på og reagerer på hinanden. Vi ønskede at skabe et trygt rum, hvor unge kunne diskutere og reflektere over tværkulturelle problemstillinger, hvor unge med minoritetsbaggrunde kan møde lokale og hvor begge grupper kan have mod til at tale med unge fra andre kulturelle baggrunde. Fra oktober 2019 til februar 2020 var der møder med deltagerne, men på grund af nedlukningerne i marts 2020 blev de kombineret med online møder.

INSPIRATION

Det følgende afsnit vil inkludere metodologierne og planerne som blev taget i brug, uanset om de blev udført eller ej. På denne måde kan forskellige metoder tages i brug for at udføre de forskellige aktiviteter.

SUPEER kulturprogrammet var designet til at passe med de unges profiler. De talte ikke blot forskellige sprog og havde forskellige kulturelle baggrunde, men også forskellige uddannelsesmæssige og sociale baggrunde. Derfor var det fra udgangspunktet klart, at for at promovere integration, interkulturel forståelse og udvikling af færdigheder hos de unge, var det nødvendigt at fordre en objektiv og fælles forståelse af kultur, såvel som en følelse af tilknytning til det multikulturelle netværk af unge. For at opnå dette var programmet designet i følgende 3 stadier:

1: Programmet tog et udgangspunkt i introduktionen af kultur som koncept gennem velkendte og håndgribelige kulturelle manifestationer såsom sprog, mad og musik i forskellige kulturelle grupper og forskellige kontekster. Temaet skabte et fælles udgangspunkt hvor deltagerne kunne præsentere interessante manifestationer af deres egne kulturer og lære om andre kulturer. Temaet faciliterede også interessante diskussioner og dialoger blandt deltagerne og lod dem lære hinanden at kende og føle sig trygge i gruppen.

2: Fra det første emne bevægede programmet sig videre til at introducere koncepter om kulturelle manifestationer i normer, sociale forpligtelser, rettigheder og roller i en kulturel gruppe. Målet her var at hjælpe deltagerne til at erkende at visse sociale normer og roller er passende i visse miljøer og at de er forskellige fra et miljø til et andet. Både peers med migrantbaggrunde og de lokale peers viste stor interesse for at udforske forskellige kulturelle normer og engagerede sig i konstruktive og relevante dialoger og diskussioner om for eksempel rettigheder, forpligtelser, sociale roller og kønsroller i forskellige kulturer.

3: Deltagerne blev herefter introduceret til værdier som kulturers kerne. Gennem præsentationer og forskellige aktiviteter blev deltagerne vejledt i at forstå kulturelle værdier som en vigtig del af ens kulturelle identitet, såvel som ens personlige og menneskelige identitet. Målet var at hjælpe deltagerne til at erkende at gode værdier trives i alle kulturer og i alle miljøer. Både peers med migrantbaggrunde og lokale peers udviste stor interesse i emnet og engagerede sig i konstruktive dialoger og diskussioner. I denne proces lærte deltagerne hinanden at udforske deres menneskelige, kulturelle og personlige værdier og fandt frem til deres fælles værdier.

1: Ungdomsudvekslinger

En ungdomsudveksling centreret omkring urban kunst blev udført i Madrid med en udvalgt gruppe af unge mennesker. I alt 12 unge mennesker (5 med migrantbaggrunde og 7 lokale) var involveret i aktiviteterne (Gymkhana i Madrid, icebreakers, mad med tema, med mere). Det var yderst interessant, da deltagerne blev bekendt med unge fra 8 andre lande der kom for at deltage i udvekslingen. Resultatet var meget positivt.

2: Spil med LEGO

Én aktivitet som blev implementeret, var realiseringen af nogle aktiviteter som var designet til at opmuntre alle deltagernes kreativitet. Gennem en masse LEGO-figurer skulle de sammen skabe historier. Hver deltager skabte forskellige figurer og skulle så forklare dem til de andre. Det var meget interessant at se de unge mennesker understøtte hinanden i et fælles projekt og meget berigende for alle. Det var ikke nødvendigt at hjælpe dem med at integrere, de integrerede sig af sig selv og delte endda telefonnumre og skabte kontakt på sociale medier.

3: Planlægning af en guidet tur i Madrid

Tyve deltagere (8 med migrantbaggrunde og 12 lokale) blev bragt sammen for at planlægge en rundvisning i byen Madrid. For at kunne gøre det samlede vi dem i bymidten og gav dem en rundvisning af den historiske bymidte. Bagefter, i en klasseværelsesworkshop, skulle de planlægge en rundvisning sammen. De skulle lave research, fordele hvert stop, definere en rute og lave teamwork.

4: Levende bibliotek

I det levende bibliotek låner deltagerne ikke bøger, men derimod andre mennesker at tale med. Læseren vælger en bog fra en liste. Bogen er en person som er ekspert indenfor et bestemt felt. Læseren deltager i en en-til-en samtale med den valgte bog. Bogen fortæller sin historie, læseren stiller spørgsmål. Den klare og simple setting som er det levende bibliotek faciliterer udveksling, informations- og vidensdeling, og viden om hidtil ukendte eksperter, miljøer og perspektiver. Den etablerer et rum hvor man kan lære hinanden at kende og skaber kontakt mellem mennesker som ellers aldrig ville have mødtes. Det gør samfundet mere farverigt, forbundet, åbent, fordomsfrit og informeret.

Deltagere, såvel som eksperter i felter som kultur, teater og voksenuddannelse blev inviteret til at deltage i det levende bibliotek. Således, på den ene side, blev deltagere som ikke kendte hinanden inviteret til at udveksle synspunkter i par eller små grupper, og på den anden side fik de muligheden for at tale med eksperter, rollemodeller osv. fra kultur- og uddannelsesfelter.

Det levende biblioteks format gjorde det muligt at inkludere eksperter og multiplikatorer, altså interessante samtalepartnere for deltagerne. Samtidig giver en sådan begivenhed os mulighed for at gøre interesserede parter bekendt med projektet.

Især med hensyn til de unge mennesker med migrantbaggrunde var det vigtigt for os at inkludere rollemodeller i udvælgelsen af eksperter, det vil sige mennesker med migrantbaggrunde (første og anden generation) som er lykkedes med at integrere sig i arbejdsmarkedet og samfundet. I det specifikke tilfælde med vores levende bibliotek kommer rollemodellerne fra felterne kultur og uddannelse på grund af peer-to-peer-orienteringen af projektet.

5: Klassemøder

Hvert møde var dedikeret til et specifikt emne i relation til hovedtemaerne om Kultur og Interkulturalitet. Blandt dem var emner såsom aktivt medborgerskab, social og kulturel kapital, peerlæring og peermentoring, ungdomsempowerment, interkulturalitet, multikulturalitet, interkulturel kommunikation, integration og inklusion. Derudover er mere generelle interkulturelle kompetencer blevet berørt med en tilgang fokuseret på åben og fri dialog, diskussioner og konfrontationer, debatter og idéudveksling, visioner og tanker, alt sammen støttet og fulgt af instruktøren og facilitatoren med et mål om bevidst og kritisk læring af disse nye koncepter.

For at overkomme udfordringerne ved social distancering samtidig med at vedligeholde et højt niveau af programkvalitet og sikre hver deltagers aktive deltagelse, blev hvert møde struktureret på følgende måde:

1. Præsentationsfase – dagens emne(r) blev kort introduceret gennem en generel definition
2. Diskussionsfase – direkte og indirekte spørgsmål, snydespørgsmål og billeder, korte historier som understøttelse (nyhedsartikler, nutidige og tidligere nyheder, illustrationer, korte historier og andre lignende understøttende materialer) blev brugt. Der blev givet rum til at deltagerne, med facilitatorernes vejledning, kunne konfrontere hinanden, idéudveksle, og dele tanker om og personlige syn på det specifikke emne. I denne fase var målet ikke at nå frem til en fælles og korrekt definition, men at få dem til at reflektere over det emne der blev taget op for at kunne erhverve sig ny viden og samtidig udvikle deres kritiske tænkning i et åbent rum uden domsfældning, hvor der ikke findes nogle rigtige eller forkerte svar og spørgsmål.
3. Aktivitetsfase – denne fase stræbte efter at få deltagerne til at lære mere om emnet med nogle sjove aktiviteter, uformelle aktiviteter, små lege, tegneøvelser, billeder og videoer. Således blev møderne ikke til "almindelige skolelektioner", men i stedet lade deltagerne have det sjovt med at lære noget

- nyt. Samtidig blev social distancering respekteret og der blev brugt en modificeret og tilpasset tilgang til "learning by doing"-situationen.
4. Refleksionsfase – efter at have diskuteret emnet og afprøvet de færdigheder og den viden, som de blev præsenteret for i praksis, var målet med denne fase at komme frem til en endelig, korrekt og fælles definition, både for deltagerne og facilitatorne.
 5. Spørgsmål og opgaver-fase: i slutningen af hvert møde blev de unge deltager tildelt en "opgave" for at understøtte arbejdet på de afsluttende produkter. Hver opgave var tiltænkt skabelsen af deres afsluttende produkter og samtidig til at følge deres arbejde og besvare alle tvivl, spørgsmål eller endda at give dem råd og hjælp med det. "Hjemmearbejdet" blev kort diskuteret og fulgt op på det næste møde.

EVALUERING

Dette er de generelle resultater af deltagernes evalueringer, de mest vellykkede mekanismer og procedurer udført af partnerne i forbindelse med målgruppens evaluering.

I slutningen af læringsplanen dedikerede vi et øjeblik til konfrontation med de unge deltagere, hvor vi spurgte dem hvad de syntes om hele det interkulturelle peer-to-peer-program, hvad de havde syntes bedst om, hvordan de følte, om de følte at de havde lært noget nyt, og så videre. Det mønster der viste sig fra dette afsluttende øjeblik var, at de var glade for at have deltaget i sådan et program. De understregede at de værdsatte at have adresseret problemstillinger og emner som de ikke havde været bevidst om på forhånd; de kunne godt lide at lære hvad interkulturalitet er og hvorfor det er så vigtigt at leve i et interkulturelt samfund, at lære om forskelle og ligheder mellem forskellige kulturer, at lære om deres egne kulturer, og om vigtigheden af gensidig integration, at opleve uformelle aktiviteter der fik dem til at forstå hvor dyb og ukendt kulturens indre verden er. De understregede også at de satte pris på tilgangen og metodologien der blev brugt, især at de havde et rum til at udtrykke deres idéer, tanker og tvivl og at der var plads til interaktion i gruppen; de kunne godt lide at være i stand til at bruge deres stemmer til at sige deres ord og være i stand til at konfrontere andre omkring virkelig interessante emner som de ikke kendte til. Til sidst var endnu en vigtig kommentar fra de unge deltagere at de godt kunne lide at arbejde på det afsluttende projekt, og at dette arbejde hjalp dem med bedre at kunne internalisere de emner som blev diskuteret, ved at afprøve det de havde lært i praksis.

Evalueringen var derfor meget positiv fra deltagernes side. De var entusiastiske omkring at fortsætte programmet, som var nødt til at blive afbrudt på grund af situationen i det lokale samfund.

LÆRINGSUDBYTTE

Vi indsamlede erfaringer fra alle partnere som er brugbare for fremtidige implementeringer af interkulturelle peer-to-peer-programmer på hver stadie af implementering, fra rekrutteringen gennem den faktiske implementering til den afsluttende evaluering.

Netværksprogrammet (IO4) er designet til aktiviteter mellem lokale unge og unge med migrantbaggrunde, og er et produkt der forudsætter tilstedeværelse.

Udbruddet af pandemien bragte andre planlagte aktiviteter til standsning (fælles guidet tur, gåture/kaffe, fritidsaktiviteter osv.).

Det fik os til at tage stilling til og reflektere over hvordan man kan opnå de opstillede mål på en vellykket måde i en krisesituation som denne.

Disse situationer er svære, men vi må drage fordel af vores erfaringer for at opmuntre deltagerne.

Det lærer os at lave en "plan B" for at sikre udviklingen af en struktureret og gennemarbejdet plan. Som nævnt ovenfor, vil det at arbejde mod at tilbyde aktiviteter af samme kvalitet med gode resultater, uden at have mulighed for at mødes udgøre et læringsudbytte.

Udviklingen af forskellige online møder med liveaktiviteter kunne bringe os nærmere på de samme mål som blev sat i programmet.

Forbindelsen mellem de unge mennesker som har udført aktiviteterne har været meget berigende for os. At være i stand til at arbejde på det samme fælles projekt med lokale organisationer, skoler og uddannelsescentre har hjulpet os med at erhverve samarbejdsevner.

På det organisatoriske niveau har kontakten til de forskellige institutioner for at udvælge deltagerere forbedret kontakt og samarbejde. Samarbejde med institutioner (fx skoler, uddannelsescentre, kursusudbydere mv.) faciliterer opgaven med at finde og motivere deltagere. Deltagerne blev involveret på frivillig basis; det er dog nødvendigt at have en vis kontekst (fx kurser, undervisning osv.) hvori man kan præsentere sådan et projekt; det var i hvert fald vores erfaring.

For at arbejde med unge i projektet er det vigtigt at facilitatorerne har pædagogiske, kommunikative og organisatoriske færdigheder. I det store og hele har projektet ikke udgjort store problemer for facilitatorerne; de skulle kun tage stilling til rammerne, fx enes om mødepunkter, overvåge fremmøde, organisere og strukturere møder sammen med deltagerne og foreslå og enes om kulturelle begivenheder.

Den gode opførsel sammen med deltagerne positive attitude har højnet vores forventninger til kvaliteten af projektets resultater. Deltagerne holder kontakt gennem sociale medier, en forbindelse der er blevet skabt under de udførte aktiviteter.

Fra denne erfaring kommer nogle hjælpsomme tips og tricks som kan bruges i forbindelse med fremtidige implementeringer af interkulturelle peer-to-peer-programmer i hver af deres implementeringsfaser, fra rekruttering gennem selve implementeringen til den afsluttende evaluering, om den udføres ansigt til ansigt, online eller med en blandet struktur.

Personlige og professionelle netværk, såsom skolenetværk, lærernetværk såvel som lokale, nationale eller europæiske platforme for lærere, undervisere og instruktører er brugbare midler til formidling af aktiviteter, programmer, træningskurser og uddannelsesaktiviteter. At udvikle eller tilslutte sig disse netværk, eller bruge dem man allerede er den del af, kan være hjælpsomt, da disse netværk forbinder professionelle som arbejder med de samme målgrupper og som derfor er i stand til at præsentere muligheden for målgruppen, motivere dem på en måde der er tilpasset målgruppen og understrege resultaterne af og fordelene ved at deltage i sådanne aktiviteter, programmer og kurser.

Et andet brugbart alternativ er at bruge netværkskontakterne til unge mennesker som allerede har deltaget i lignende projekter, aktiviteter eller programmer. På den måde kender deltagerne allerede organisationerne og instruktørerne, stoler på organisationens professionalisme og de gode resultater som kan opnås ved at deltage i den slags aktiviteter og programmer og, hvis der ikke er nogen interesse hos dem, kan de sprede ordet om programmet/aktiviteten/kurset til deres peers, såsom venner, kolleger og klassekammerater.

I alle tilfælde, uanset hvilken løsning der bruges, er det kritisk for en vellykket rekruttering af unge deltagere at de bliver motiveret ved at de præsenteres for projektet med fokus på hvad de kan få ud af det, hvilke resultater de kan forvente og hvordan de kan drage fordel af at deltage i det, både i deres personlige og professionelle verden.

Når man organiserer et program eller et kursus er målgruppen den første ting der skal tages højde for, det vil sige deltagerne aldre, kulturelle, sociale og uddannelsesmæssige baggrunde, og derefter skræddersy alting efter målgruppen. Det vil hjælpe i både selve udførelsen, i arbejdet og aktiviteterne ved hvert møde og i det afsluttende produkt.

Den anden vigtige ting at holde sig for øje er rammerne for fællesskabet; rammerne for fællesskabet kan gøre en stor forskel for udvælgelsen og leveringen af nogle aktiviteter. Der er meget fine aktiviteter som kan udføres online men ikke offline, og vice versa; derfor er det vigtigt at vælge hvilke rammer programmet skal foregå i før programlægningen afsluttes.

Til sidst, i løbet af implementeringen, og især i arbejdet med unge mennesker, er det tilrådeligt at have en instruktør og en facilitator, især ved store grupper af deltagere. På den måde vil instruktøren have en støtte i at udføre aktiviteterne og at styre organiseringen af aktiviteterne, samtidig med at de unge mennesker vil have yderligere en person til at vejlede, støtte og hjælpe dem i deres læring. Det er også tilrådeligt at både instruktøren og facilitatoren allerede har erfaring i at udføre aktiviteter med unge mennesker, og med unge mennesker af forskellige kulturelle baggrunde. På den måde er de i stand til at håndtere forskellige værdier, traditioner og vaner og, når de allerede har interkulturelle kompetencer, være i stand til at løse eller forebygge mulige konflikter eller misforståelser og på den måde udøve støtte af høj kvalitet til alle deltagere og på den måde sikre et godt slutresultat.

I forhold til det afsluttende produkt og i tilfælde af en situation som ligner den der foregik i dette år, ville det være godt at foreslå muligheder for det afsluttende produkt som er baseret på digitale alternativer, hvis social kontakt ikke er mulig. Parrene eller grupperne kunne lave et digitalt afsluttende produkt, såsom et magasin, en kortfilm, en dokumentar, dagbøger om fangenskab som migrant, osv.

KONKLUSION

Implementeringsprocessen for det interkulturelle peer-to-peer-program for unge mennesker med migrantbaggrunde og lokale unge stod overfor nogle udfordringer forårsaget af den verdensomspændende Covid-19-pandemi. Ikke desto mindre var de unge deltagere, drevet af en lyst til at lære om og at opdage nye verdener, nye kulturer og nye koncepter som er fundamentale for et inkluderende, ligestillet og forenet samfund, i stand til at tilpasse sig godt til situationen. De deltog i programmet i en blandet struktur af online og offline møder, der fulgte de nationale coronarestriktioner.

Fra denne erfaring kommer nogle brugbare tips og tricks som kan bruges i fremtidige implementeringer af interkulturelle peer-to-peer-programmer, i hver af dets implementeringsstadier fra rekruttering, gennem den faktiske implementering til den afsluttende evaluering, hvad end det finder sted med fremmøde, online eller en blanding af online og offline møder.

Partners

Coordinator

CLAVIS / Denmark
Pernille Sederberg
pese@clavis.org

www.clavis.org

uniT – Arts Association at the Karl-Franzens University of Graz / Austria

Ludwig Zeier
ludwig.zeier@chello.at

www.uni-t.org

iberika / Germany

Jessica Borniger
jborniger@iberika.de
Idoia Martínez
idoia@iberika.de

www.iberika.de

CESIE / Italy

Giulia Siino
giulia.siino@cesie.org

cesie.org

MAD for Europe / Spain

Gregorio Garcia-Solans Molina
grego@madforeurope.org

www.madforeurope.org

EQuIP / UK

Junaid Hussain – Chief Executive
junaid@equipequality.org.uk

equipequality.org.uk

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.